

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

23 oktober 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING, WETENSCHAP EN INNOVATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap in het beleidsdomein Onderwijs en Vorming	1
Vraag om uitleg van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voornemen van de K.U.Leuven om folders in het Arabisch en Turks te verspreiden	2

Voorzitter: mevrouw Monica Van Kerrebroeck

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap in het beleidsdomein Onderwijs en Vorming

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de Vlaamse overheid legt zichzelf streefcijfers op om ervoor te zorgen dat de diversiteit in de Vlaamse samenleving wordt weerspiegeld in haar personeelsbestand. Zo streeft ze ernaar het aandeel personen met een arbeidshandicap tegen 2010 tot 4,5 percent op te tillen.

De doelstellingen met betrekking tot personen met een arbeidshandicap zijn geformuleerd in 2005 met het jaar 2010 voor ogen. Dit betekent dat we sinds de zomer halfweg zijn. Toch zien de resultaten er niet rooskleurig uit volgens het actieplan 'Gelijkekansen- en diversiteitsplan 2008' van de dienst Emancipatiezaken: "De situatie van personeelsleden met een handicap zit niet goed. Hun aantal blijft onder 1 percent hangen." Er is dus nog een lange weg af te leggen. De cijfers van het actieplan geven aan dat in het beleidsdomein Onderwijs en Vorming volgens de laatste cijfers – eind 2006 – geen mensen met een arbeidshandicap werken.

Hoeveel percent mensen met een arbeidshandicap zijn momenteel werkzaam in het beleidsdomein Onderwijs en Vorming? Waaraan is de afwezigheid van personen met een arbeidshandicap toe te schrijven? Welke maatregelen hebt u genomen om het aantal personen met een arbeidshandicap te verhogen? Welke maatregelen zult u nemen om het percentage personen met een arbeidshandicap te verhogen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Momenteel zijn er 18 personeelsleden met een arbeidshandicap in dienst bij Onderwijs en Vorming. Dat is 1,63 percent. Het zijn 14 mannen en 4 vrouwen. Er is 1 personeelslid van niveau B, er zijn 7 niveau C's en 10 niveau D's.

In het Gelijkekansen- en diversiteitsplan 2007 van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming, dat ingediend werd in juni 2007, staan wel degelijk 17 personen met een arbeidshandicap vermeld. Momenteel zijn het er 18, omdat een persoon met een arbeidshandicap tot de statutaire stage werd toegelaten.

In het actieplan 2008 zijn geen personeelsleden met een arbeidshandicap opgenomen omdat het beleidsdomein Onderwijs en Vorming geen nulmeting heeft gedaan aangezien Onderwijs en Vorming een andere definitie wenst te hanteren inzake arbeidshandicap en het hanteren van streefcijfers in het licht hiervan moet worden herbekeken. De dienst Emancipatiezaken plant in het najaar hieromtrent een overleg met Onderwijs en Vorming.

Ik geef u een opsomming van de maatregelen. Er wordt gebruik gemaakt van specifieke kanalen om personen met een arbeidshandicap op de arbeidsmarkt beter te bereiken. Spontane sollicitanten uit de kansengroepen worden gecontacteerd. In functie- en competentieprofielen worden onder meer mensen met een arbeidshandicap aangespoord om te solliciteren. Via een netwerk van contactpersonen uit de personeelsdiensten van de dertien beleidsdomeinen, wordt gebruik gemaakt van uitwisseling van cv's van personen uit de doelgroepen die spontaan solliciteren. Bij publicatie van vacatures op de VDAB-site heeft Onderwijs en Vorming zich steeds kenbaar gemaakt als diversiteitsgezinde werkgever waardoor alle vacatures gepubliceerd worden op kansengroepenwebsites om mensen uit de kansengroepen extra aan te moedigen zich kandidaat te stellen. Vanuit de personeelsdienst binnen de managementondersteunende diensten Onderwijs en Vorming werd actief deelgenomen aan de vergaderingen die in het kader van Wervend Werven door de dienst Emancipatiezaken werden belegd. Daarbij heeft de vertegenwoordiger van de personeelsdienst sterk aangedrongen opdat de VDAB deeldatabanken zou creëren met cv's van werkzoekenden uit de kansengroepen, dit met het oog om gericht op zoek te kunnen gaan naar mensen uit de kansengroepen. Vakantiejobs zijn aangeboden onder meer aan jongeren van allochtone afkomst en met een handicap om zo hun toekomstige situatie op de arbeidsmarkt positief te beïnvloeden. Er waren geen kandidaten uit de in deze vraag bedoelde doelgroep. Wel waren een aantal jongeren van allochtone afkomst kandidaat: aan zes werd een vakantiejob aangeboden; drie aanvaardden uiteindelijk niet en drie werden aangeworven.

In de toekomst zullen in de beheersovereenkomsten streefcijfers voor mensen uit de doelgroepen worden opgenomen. De deeldatabanken van de VDAB zijn operationeel voor de personeelsdiensten van de Vlaamse overheid. Deze deeldatabanken zijn een onderdeel van de algemene KISS-databank, waarin werkgevers zelf cv's van werkzoekenden kunnen selecteren en raadplegen. De personeelsdiensten krijgen zo de mogelijkheid om zelf op zoek te gaan naar werkzoekenden uit de kansengroepen die aan de criteria van de vacatures voldoen. Bij het doorgeven van vacatures aan de VDAB zal meer om actieve bemiddeling worden

gevraagd waardoor consulenten van de VDAB werkzoekenden uit de kansengroepen, die mogelijk aan het profiel voldoen, aansporen om te solliciteren. In functie en competentieprofielen zal nog meer gefocust worden op de kansengroepen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voornemen van de K.U.Leuven om folders in het Arabisch en Turks te verspreiden

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, op 26 september konden we in de krant lezen dat de universiteit van Leuven folders heeft gemaakt in het Turks en Arabisch om de instelling en de opleidingen te promoten bij ouders van allochtone jongeren en bij de jongeren zelf. Ook gebruikt de universiteit op haar website teksten in het Chinees, Japans, Spaans, Frans, Engels en Duits. De studentenwervingscampagne in de vreemde talen vormt op het eerste gezicht geen inbreuk op de onderwijstaalwetgeving, aangezien deze voor het hoger onderwijs bijna exclusief de onderwijstaal tot onderwerp heeft. Artikel 90 van deze onderwijstaalwetgeving stelt echter: “De bestuurstaal in de hogescholen en universiteiten is het Nederlands.” De vraag rijst dan of de communicatie gericht aan anderstalige ouders met het oog op werving onder ‘bestuur’ valt of niet. Wanneer we de analogie doortrekken met de overheden waarop eveneens dezelfde bepaling van toepassing is, zou voor de onderwijsinstellingen het antwoord ‘ja’ zijn op bovenstaande vraag.

Mijnheer de minister, ik heb er u in het verleden al over ondervraagd en ik ben er zeker van dat u zich ervan bewust bent dat dergelijke communicatie in een andere taal dan het Nederlands zeer gevoelig ligt in Vlaanderen. Gaat u naar aanleiding van het voornemen van de K.U.Leuven hierover advies inwinnen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht of hebt u dit reeds gedaan? Welke definitie geeft u aan ‘bestuur’? Valt deze communicatie naar anderstalige ouders hieronder of niet?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Michiels, ik wil deze vraag wat verbreden, want we moeten het hebben over de grond van de zaak. De K.U.Leuven engageert zich ertoe om dringend meer allochtone jongeren op de banken van haar auditoria te krijgen. Dat was een van de centrale boodschappen in de toespraak van rector Vervenne bij de opening van het academiejaar. In Leuven weten ze natuurlijk ook dat de studentenbevol-

king niet vanzelf plots veel diverser zal worden. De universiteit zal zelf ook inspanningen moeten leveren door bepaalde drempels weg te werken die vele allochtone jongeren er nu nog van weerhouden om de stap naar de universiteit te zetten. Een van die drempels is het gebrek aan steun van thuis uit. Als men thuis niet de minste voeling heeft met het academische milieu, als men niet weet wat studeren aan de universiteit inhoudt, dan ligt het inderdaad niet voor de hand om zoon- of dochterlief aan te moedigen om dat onbekende pad te bewandelen.

De K.U.Leuven had dat lijdzaam kunnen vaststellen. De universiteit heeft er daarentegen voor gekozen om de ouders en de omgeving van die toekomstige studenten op dat onbekende pad tegemoet te treden. Door hen beter kennis te laten maken met wat studeren aan de universiteit betekent, kunnen ze hun kinderen met meer vertrouwen steunen in hun hogere studies.

Mevrouw Michiels, als u onze Vlaamse geschiedenis een beetje kent, dan zult u weten dat dit verhaal niet nieuw is. Het is exact hetzelfde als wat gedurende verschillende generaties, en zeker in de jaren vijftig en zestig, met autochtoon-Vlaamse jongeren is gebeurd, en met zichtbaar succes. We mogen verdomd dankbaar zijn dat de idealisten van toen vele jongeren dat duwtje hebben gegeven om de stap naar het hoger onderwijs te zetten. Welnu, ik zie niet in waarom we niet met evenveel enthousiasme de duwtjes zouden verwelkomen die nu worden gegeven. Ik ben dan ook helemaal niet van plan om het initiatief van de K.U.Leuven te laten blokkeren, ook niet via de vileine omweg – want uw vraag is wel goed verpakt, moet ik zeggen – van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Het punt van de bestuurstaal is hier immers helemaal niet aan de orde. Het decreetale voorschrift dat de bestuurstaal het Nederlands is, slaat enkel en alleen op de officiële besluiten en handelingen van de instelling. Informatieverstrekking naar studenten en ouders valt *sensu stricto* niet onder de noemer van bestuurshandelingen. Bovendien gaat het hier louter en alleen om een vertaling van bestaande informatie die volledig in het Nederlands beschikbaar is. Onderwijs- en examenregelingen moeten in het Nederlands zijn, maar het druist niet in tegen de voorschriften als daarvan vertalingen worden gemaakt en deze op het internet worden geplaatst.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, uw antwoord is zeer duidelijk, zeker op de tweede vraag. We hebben al herhaaldelijk gewezen op het gebrek aan steun van thuis uit. Het zou dan ook goed zijn om dit in een veel breder perspectief te plaatsen en niet alleen te hopen dat met het uitgeven van een folder het probleem zich zal oplossen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.